

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 5 — 1. Aarg.

Utgitt av Den norske Storloge (I.O.O.F.)

27de juli 1923

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementprisen er kr. 5,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 10,00 pr. gang og kr. 100,00 pr. aar. — Saavel annonser som artikler og notiser maa indsendes inden den 20de i hver maaned.

Brother Lucian I. Eastin,

the beloved and right worthy Grand Sire of the Sovereign Grand Lodge of the Independent Order of Odd-Fellows does the Scandinavian nations and their Odd-Fellows the great honour of paying a visit at «The Nordiska Odd-Fellowmøtet 1923 in Gothenburg.»

We Norwegian Odd-Fellows, brothers and sisters, whether we shall be able, or not, to see him face to face, we all meet with him in our thankful and glad minds. And with our brightest faces, our most upright and strong hearts, we all together say: *Welcome to us!*

Welcome to us, who are only beginners, but, as we hope, good beginners. Take back to our brothers and sister abroad our most hearty greetings; tell them how we love our order and how grateful we are to the giant country of the far West for having created such an organisation and given us the possibility of belonging to it.

Tell them, how Odd-Fellowship makes us friends in a world of enemies and happy in a time of distress.

Among men and nations of to-day the ruling question seems to be: *What can you do for me?*

Among Odd-Fellows another question is, or shall, at least once, become the ruling question before all others: *What can I do for you?* And following their sacred promises, which no other organisation in the world has ever dared to make a sworn law for their life on the whole, Odd-Fellows shall one day march, at the head of mankind, into that land of future, where friendship, love, and truth shall reign for ever.

This is no idle dream. Culture, as man has but, two legs: Selfcommand, and Love. Odd-Fellows know this better than other people having pledged themselves to this working program, therefore the dream shall become reality.

Geological spaces of time may pass away, numberless generations disappear before this happens, but if Odd-Fellows keep to their promises, *it will happen.*

Tell our brothers and sisters abroad, that so we believe.

Broder Lucian I. Eastin,

den høit elskede og høiværdige storsire for den suveræne Storloge av den uavhengige Odd-Felloworden, gjør de skandinaviske nationer og deres Odd-Fellows den store ære at besøke det nordiske Odd-Fellowmøtet 1923 i Gøteborg.

Vi norske Odd-Fellows, brødre og søstre, hvad enten vi faar anledning til at møte ham ansigt til ansigt eller ikke, vi møtes alle med ham i vore glade og taknemlige sind, og med vore lyseste ansigter, vore mest oprigtige og stærke hjerter siger vi allesammen: *«Velkommen til os!*

Velkommen til os, som bare er begyndere, men som vi haaber, gode begyndere. Bring med tilbake til vore brødre og søstre derute vore hjerteligste hilsener. Fortæl dem hvor vi elsker vor orden og er taknemlige mot kjæmpelandet der vest, fordi det har skapt en slik organisation og git os mulighet for at kunne tilhøre den. Fortæl dem, hvorledes Odd-Fellowship gjør os til venner midt i en verden av uvenner og lykkelige i et tidsrum av nedslagenhet.

Blandt mennesker og nationer av idag synes at være det altbeherskende spørmaal: *Hvad kan du gjøre for mig?*

Blandt Odd-Fellows er — eller skal ialfald engang bli det altbeherskende et andet spørmaal: *Hvad kan jeg gjøre for dig?* Og tro mot sine hellige løfter, som ingen anden organisation i verden har vovet at gjøre til besvoren lov sit samlede liv, skal Odd-Fellows en dag, i spidsen for menneskeheten, marsjere ind i det fremtidens land, hvor venskap, kjærlighet og sandhet skal regjere for alltid.

Dette er ingen tom drøm. Kulturen har, ganske som mennesket, bare to ben: Selvtugt og kjærlighet. Fordi Odd-Fellows ved dette bedre end andre og har forpligtet sig til dette arbeidsprogram, derfor skal drømmen bli til virkelighet.

Geologiske tidsrum skal kanskje, gaa hen, talløse generationer kanskje forsvinde, før det sker. Men hvis Odd-Fellows holder sine løfter, *skal det ske.*

Fortæl vore brødre og søstre i det fjerne at dette tror vi.

Sange fra samvær.

SVERIGES VAABEN.

De kroner tre i Sveriges skjold,
tre rikers drømte forening,
tog livets mester i hellig vold
og gav dem høiere mening,
og derfor mod hans himmel blaa
de kroner gyldne, sterke
for nordens folk skal stadig staa
som fagert fremgangsmerke.

Ved Lützen smeltet i offerglød
og sveist i Narvas luer,
blev folketrokap i folkenød
den første kronens buer.
Den krone, mindets ædle skat,
skal samle Sveriges kræfter
ved solskinsdag og skyggenat
i seklers rad herefter.

Den anden krone fik sit guld
fra skog og grubeschakter,
fra bondens virke, vaarens muld
og borgerhjemmets magter.
Og kirkens høitid, lærkens drill
og folkets sangertone
gir tusindfoldigt farvespil
til arbejdslivets krone.

Men himmelsendt til hus og hall
den tredie krone skinner,
Guds eget stemplede metal,
som sjæle sammenbinder
og bygger hjem og bærer savn
og lindrer nød og smerter,
og den har kjærlighedens navn
i alle svenske hjerter.

Og Norges folk fra stad og strand
og bygd og fjeldets vidder
det hilser Sveriges stolte land
og nordens folkeridder.
Vor gode bror, vor sangbunds tolk
blandt jordens millioner,
Gud signe, bror, dit ædle folk
og skjærme Sveas kroner.

DANSKE VENNER.

Et rumletog, ej en dragestav,
os førte, gode danske venner,
fra kjæmpelandet til Kjøbenhavn
— ja, ingen vet jo, hvad der hænder, —
og derfor sang vi jo nok mindre rent,
dengang vi kom her, timevis forsent,
og engang til,
vi synge vil,
for jer, I gode danske venner.

Vi slang og sloges i nogle aar,
som ogsaa altid vore fædre;
men efter vinter kom hvergang vaar,
og nu, nu føler vi os bedre.
Nu kommer vi med samlet venskaps magt
paa bro av hjerter, over havet lagt
og trykker haand
og binder baand,
som varer gjennem fjerne slægter.

Fra Danmarks sletter blev baaret frø
en dag med vaarens milde vind;
nu staar en ungskov, som ei skal dø,
hvor dengang frøet plads fik finde.
Og som en varm og fager fremtids bud
vi rækker eder disse fyrre*)=skud,
som her I ser,
vi er ej fler;
men skoven den staar vakker hjemme.

Fra den vi hilser til jer, som staar
med broderhaand i bøgeskygger.
Hvert blik, som møder, hvert bryst, som slaar,
vort fælles riges fremtid bygger.
Vi hilser med et noget sent: Gømaar'n
jer broderskare og jert Raadhustaarn,
jer grønne strand
jert folk og land,
jer fremtid, stærk og god og trofast.

*) Sangen improvisertes under 40 norske brødres besøk
i Kjøbenhavn

Norske Slitestoffe for Gutter og Piker!

Der er tre egenskaper tøj maa ha for at tilfredsstille en klok kjøper: Styrke, billighet og pent utseende. Hvis disse ting er tilstede i ønskelig grad tar De tøj. — Men er dette alt De bør krøve? — Vort maal gjennom 30 aar har været at faa Dem til at fordre endnu en egenskap i det tøj De kjøper: "Det skal være norsk tøj".

Figgen Co.,
Kirkegt. 32 — Kristiania.

O. RAKNES
DAME- OG HERRESKRÆDDER
LAGER AV STOFFE

CHR. 4DES GATE 1. — KRISTIANIA
TELEFON 33820

C. L. Auguston

Speilfabrik
Glassliperi
Glasindustri
Kristiania.

Telegramadr.: Glasindustri. Telefon: 37135 - 37156.

Vil De ha noget
delikat til frokost
- hors d'oeuvre -
eller aftensbordet
saa

spør efter

Jaeger

Telegr.adr. „Nistepølse“

A/S Pølsefabriken «Ringebu»,

Gudbrandsdalen,

fabrikerer som specialitet av gudbrandsdalsk
kjøtt og flesk, skinke- og pølsevarer
i europæisk kjendte kvaliteter.

Dyrlægekontrol.

Eget slagteri.

Telefon 99.

Telegr.adr.:
„Fisksolem“

Rikstelefon
2459 - 2460

B. SOLEM

TRONDHJEM

Export av alle sorter fersk og saltet fisk.

KNUTZENS BLOMSTERFORRETNING

DRAMMENSVEIEN 16 - KRISTIANIA

Telefon 45330.

Rikholdig Utvalg i Planter samt avskaarne Blomster.

Moderne Kransebinderi.

Utenbys Ordres expederes omgaaende.

Ready

BAKEPULVER

vinder alles anerkjendelse.

Bruk «Ready», det er norsk fabrikat.

Advokat Sam. Johnson

og

O.r.sagf. Th. Øyan

Kristian IV.s gd. 13

Kristiania

Odd-Fellowship

eller

De tre Kjedeleds Broderskap.

Efter amerikanske kilder

ved

Br. Ex-Mester *Hannibal Hansen.*

(Forts. fra forr. nr.)

Derfra gjorde han saa reiser til fremmede havne. Under blokaden i 1807 var han i England og gjorde der bekjendtskap med Odd-Fellows.

I Harwich i det sydlige England blev han indviet i Hertugen av Yorkslogen den 10de januar 1808. At han, som var utlænding og uten fast bopæl, saadan uten videre blev optat, viser den løse maate, hvorpaa ordenens interesser i den tid blev skjøttet. Saa vandret han igjennem landet som stolmakersvend, undertiden haardt paa knærne uten et sted at læne sit hode til. Han frygtet mest at bli presset til militærtjeneste, engang blev han fanget men saa sit snit til at undslippe. I alle sine elendigheter hadde han broderskapets støtte og hjelp. Undertiden kom han, forsulten og ømfotet, som en hjemløs farende svend, ind i en provinsby. Der fandt han som oftest en Odd-Fellowloge og søkte saa dens bistand. De satte ham i deres bedste stol og bød ham velkommen i et skummende krus øl til at forfriske de sunkne livsaander med. Saa bad de ham om at gaa utenfor et øieblik, og naar han kom ind igjen fik han en broderlig gave, indsamlet paa The Wardens Axe. Undertiden gik man videre, et utvalg skaffet ham aftensmat og logi og betalte næste morgen hans fragt til det næste stoppested. Omsider fandt han midler til at forlate landet. Han kom ombord paa et fartøi, bestemt til St. Johns, New Foundland, og naadde ogsaa rigtig denne havn, men stod igjen i fare for at bli presset. Skibets eier, en Odd-Fellow, hjalp ham imidlertid imot presgjængerne. Og han gjorde mere. Han skaffet ham til Boston, gav ham klær og nogen penger, og Downing kom omsider tilbake til Newyork efter 8 aars fraværelse. Der hører han paa et vertshus nogen mennesker tale om Noble Grand, overmesteren, og presenterer sig som Odd-Fellow. Det var i 1810. Han er derefter medlem av flere loger i Newyork og er overmester i Franklinlogen, da Wildey første gang kommer dertil for at faa en sammenslutning i stand i 1822. Han vandrer som gammel mand paa 80 aar ut til vesten og tyr stadig til ordenen, naar det kniper for ham. I 1872, 88 aar gammel, nævnes han endnu som medlem. Han er sit liv igjennem en type paa Odd-Fellowen som farende svend og illustrerer levende den oprindelige maate, hvorpaa ordenen virket.

Manchester Unity var dannet i 1813 væsentligst paa tanken om at bevæge logerne til at danne begravelser og understøttelsesfond ved hjelp av fast kontingent og utvide understøttelserne til at omfatte syke brødre og enkerne. Disse var ogsaa før blit hjulpe ifølge ordenens princip «gjensidig hjelp», men ikke gjennom logen som saadan, men av de enkelte god-sindede brødre. Nu foregaar forvandlingen: Det heter ikke mere: er der en reisende broder men: er der en syk broder, er der en trængende enke, er der et barn, som skal opdrages.

Dette var utviklingen gjennom Manchester Unity, og vistnok ganske selvstendig tok den samme bevælgelse fart i de amerikanske loger. I en av de selv-

instituerede loger, nemlig Massachusetts logen i Boston, som før er omtat, dannedes der i 1821 et understøttelsesfond, og enhver kandidat skulde efter sin optagelse foreslaas som medlem av dette fond. Indtrædelseskontingenten var en dollar; formaalet var at skape en altid tilstedeværende beholdning til at hjelpe de syke og trængende, Allikevel, naar tilfælde av sygdom og nød blev forebragt i logen, blev de avhjulpede ved private innsamlinger, og logens understøttelsesfond blev betragtet som et hellig depositum, som kun maatte røres i yderste tilfælde og med almindelig samtykke. Det sees let, at dette er et overgangsstadium til den nuværende ordning, hvor logehjælpen er det sædvanlige, og de private innsamlinger kun træder supplerende til.

Boyd var den, der i Washingtonlogen og de loger, som efterhaanden bestemtes av den, gjennomførte de første bilove i retning av fast kontingent og faste understøttelser ukentlig. Kontingenten blev forhøiet og gjort ens for brødrene, hvadenten de møtte i logen eller ei, og der indførtes betaling for indvielse og grader, saaledes at der kunde skapes fond til benyttelse i de nye logeformaal. Wildey var ikke sen til at forstaa nytten av en fylt logekasse og det agitationsmiddel, som laa i utdelingen av syke og anden hjelp, og han støttet følgende Boyd.

Boyd var indviet i en engelsk loge og hadde i nogen aar deltatt i en saadans arbeide. Hans syn paa logen i almindelighet var, at den kun var avhengig av sit fribrev og gammel skik og bruk «ancient usage», men hver enkelt loge var tillige storloge, forsaavidt den var i stand til at tildele andre loger fribrev. Ex-Mesteren var den høieste stilling indenfor logen, men da hver loge var storloge tillige, var Ex-Mestertitelen, «Past Grand», ogsaa den høieste titel indenfor ordenen. Kun Wildeys og de andre brødres overtalelser formaadde ham til at gaa alle stillinger igjennem i leir og storloge, dog Stormester avslog han bestemt at ville være, og trods det, at han i flere aar beklædte stillingen som Stor-skatmester, holdt han i den grad paa at kaldes Ex-mester, at naar der taltes om Ex-mesteren, «The Past Grand», uten nævnelse av noget navn, visste alle brødrene, at det var Boyd, som var ment. Han kunde finde sig i en komite av Exmestre, der hadde raadgivende myndighet, men den lovgivende myndighet var og skulde bli i logen. Og skulde der absolut være en Storloge med lovgivende myndighet, skulde de almindelige 3die grads brødre være valgbara dertil, thi paa den maate var det allikevel logernes suveræne folk, der lovgav for sig selv. Dette spørmaal reiste der sig en konflikt paa i 1833, der førte til en række eksklusioner. Boyd blev vel ikke mellom de ekskluderte, men han mærket, at han ikke kunde samarbeide med den nye tids mænd, ikke bøie sig ind under den organisation, som Wildey efter Entwistles plan gjennomførte i 1820erne. Han trak sig ut av ordenslivet, men blev dog til sin død staaende i Washingtonlogen.

Han døde den 30. august 1871, 84 aar gammel, den ældste Odd-Fellow i de forenede stater, blev begravet under store æresbevisninger fra ordenens side paa den kirkegaard, hvor andre av hans slegtled, Wildey, Marley, Mathiot, ligger jordede.

(Forts.)

Fra loge nr. 5 Vesterlen er indløpet en utførlig redegjørelse for stort og viktig socialt arbeide. Den kommer i neste nummer.

Rebekkalogen Pax's 2-aarsdag.

Tirsdag 29. mai samledes 54 av Logens medlemmer (3 brødre og 51 søstre) for at feire Logens stiftelsesdag samt ordenens. Først alm. møte med forfremmelse av 2 søstre og etterpaa en meget høitidelig og stilfuld festloge. Telegrafiske hilsener blev oplæst fra br. storsire og fra loge «Eystein», samt en vidunderlig skreven hilsen fra vor kjære O.M. Sigrid Giæver, som var bortreist. U. M. Str. Ingeborg Stene ledet logen, som avsluttedes kl. 9¹/₄, hvorefter man gik over til de materielle goder som med ære nævnes av en av vore skalde, P. M. i saalydende ord:

Et aar er atter gaatt,
og Pax sit andet fylder nu
med fest og flot meny.

Tænk lax og rødvin, du,
og dertil fin dessert.

Det sikkert smakte en og hver,

∴ selv om de «sure» er. ∴

Om P. M. har ment at skildre rødvinen eller deserten eller laxen som sure, eller kanskje endog søstrene, saa har det ihvertfald kun været rævens karakteristikk av rognebærene, altsaa ensbetydende med «uopnaaelige.» Vi faar nok ihvertfald vanskelig slig fest en gang til. Der var masser av sange og verstaler og andre taler og fest og blomster, det sidste ogsaa fra loge «Eystein». Feststemning fra først til sidst. Taler av fg. O.M., str. Jæger og br. Setsaas og Christiansen. Og da man ved 1/21-tiden skiltes, var det med alles gjensidige og hjertelige ønske om at sees til høsten. Pax's sekretær.

Fra Amerika.

Jeg lovet for en tid siden at gi en liten fremstilling om ordenens stilling i dette land. Jeg skal herved forsøke at gjøre det. Vi har i staten New York:

925 loger med 147,385 medlemmer

202 leire med over 25,700 patriarker

610 rebekka loger med 73,395 medlemmer

Staten er delt i grevskaper. Buffalo er hovedbyen for Erie grevskap. I dette grevskap har vi:

55 loger i 5 distrikter med 17,538 medlemmer

11 leire i 2 — — 2,800 patriarker

41 rebekka loger i 7 distrikter med 8,940 medlemmer

Vi har flere loger her i byen, som har et medlemsantal av over 500 og i Niagara Falls er det en loge, som har over 1000 medlemmer. De undres vel sandsynligvis over hvorfor logerne her faar et saa stort medlemsantal. Grunden er denne:

Regjeringen understøtter ikke arbeidsklassen hverken i sygdomstilfælde eller naar man er blitt gammel og utslit, og derfor er arbeidsmanden nødt til at slutte sig til noget som vil hjelpe ham i tilfælde av sykdom eller død. Vi har alle mulige slags ordener og organisationer, som betaler ukepenger i tilfælde av sykdom, og det gjør ogsaa Den uavhengige Odd Fellow orden. Logerne har sine egne love, men de maa alle approberes av Storlogen. En loge kan ta saa stor kontingent og gradeavgift som den vil og utbetale saa store sykepenge, som den vil, men Storlogen har fastsat minimums beløpene. En loge har ikke lov til at ta mindre end 10 dollar for indvielsen og 5 dollar for hver grad og ikke mindre kontingent end 10 cent pr. uke. Sykehjælpen maa ikke være mindre end 2 dollar pr. uke for første aar. Den almindelig gradavgift her i Buffalo er inclusive alle grader mellem 25 og 50 dollar. Aarskontingenten mellem 6 og 8 dollar. I sykepenge betaler størstedelen 5 dollar uken, nogen betaler

dette i 3, andre i 6 maaneder, efter hvilken tid den reduceres til 3 dollar og efter 12 maaneder reduceres den til 1 dollar uken. Saa har vi ogsaa et gamlehjem hvor logen anbringer broderen og hans hustru istedet for at sende dem til et fattighjem, naar de er blii saa gamle, at de ikke længere kan arbeide, og her blir de indtil Gud kalder dem hjem.

Dette er hovedaarsaaken for at saa mange blir medlem av I. O. O. F.

Leierene betaler ogsaa sykeunderstøttelse, men de er ikke nødt til det. Rebekkalogerne betaler ingen understøttelse.

Jeg haaper jeg ikke har trøttet Dem med disse linjer og skulde det være noget, De vil ha nærmere rede paa, saa bare spør, og det skal være mig en fornøielse at gi svar. Med de bedste ønsker og broderlig hilsen til brødre og søstre i Norge forblir jeg broderligst Deres i

V. K. og S.

Charles Dimmig.

Vor propaganda.

Vanlig praxis ved utvidelse av ordenens arbeide i Norge til et nyt knutepunkt er jo, at der først holdes et foredrag om ordenens maal og midler for en samling personer, som av Storlogen er særlig indbudt til et møte.

Overfor denne forsamling henstiller saa foredragsholderen — hitindtil paa saavidt vites en undtagelse nær altid den norske Storsire — til dem, som har følt sig grepet av foredragets tanker, at tegne sig som ansøkere til optagelse i en Odd-Fellowloge. Og saa dannes der av disse ansøkere, efterat de er saapas prøvet, som leiligheden tillater, og derefter optaget i ordenen, en broders eller søsterforening.

Fra tid til anden kommer det spørmaal frem, om det er heldigt med denne optagelse av et større antal ny medlemmer paa en gang. Kan det ikke tænkes, og har det ikke vist sig, at i en saavidt tilfældig samling individer let opstaar disharmonier, kritik og splid, og at der let kommer folk med, som ikke burde været med?

Til svar er f. d. første at si, at hvor avstandene mellem byer og større steder er saa store som i Norge, vilde det gaa aldeis uforsvarlig smaat med ordenens utvidelse, om man skulde vente med organisatorisk ordensvirksomhet paa et nyt sted, indtil dettes befolkning i tidens løp mere eller mindre tilfældig fik saapas kundskap om vor orden, at der vakttes interesse, som ledede til ansøkninger.

Og dernæst gir svaret sig i det spørmaal: Hvad mener man med at fremstille ordenen som et universelt broderskap? Kan et saadant opnaaes ved, at man kun indtar folk man kjender og som staar paa samme sociale utviklingstrin og med samme sympatier og interesser som en selv?

Broderskap opnaaes ikke ved at stille krav, men kun ved at ofre, ved at hver især optar kamp mot sin medfødte egoisme og opøver sin kraft til at se det gode hos andre. Og aldrig fremkommer utvikling uten friktion. Er man ræd for motsætninger og pleier man at sige, at ingen har fred længer, end naboen vil, saa maa man ikke glemme, at man først og fremst selv er nabo.

Vort ophav er fælles, og likesom vi er avhengige av hverandre i det daglige liv for arbeide og føde og alle behov, saa er vi og forbundne i det aandelige. Ikke ved ensidig men ved gjensidig paavirkning mellem de enkelte dannes broderskapets kjæde.

Rebekka.

Største lager og utvalg

av alle sorter

norsk og utenlandsk skotøi

En gros **S. S. BREDAL** En detail

Stavanger Konfektionsfabrik

Finere Herrekonfektion.

Mottar og stoffer til opsyning.

Loge no. 2. Eidsvold.

105.7.4.7^{1/2} arbeids

105.8.1.7^{1/2} » »

NB. Mærk alle de ledige ruter. Disse ruter skulde bære bladet, ellers blir dets vandring tung og kort. *Sam. Johnson.*

Loge no. 5. Vesterlen.

105.7.31.8 ≡ 0 Fd.

105.8.28.8 ≡ 0 Fd.

Fornylig indleverte en skolepike i Stavanger en norsk stil, hvori hun gav en begeistret skildring av en juletræfest i Vesterlen, som hun i vinter var med paa. Hun slutter: «Frøken (norsk lærerinden), du kan tro, der var kjækt. Hvis du hadde været der, du hadde været saa glad.»

Loge no. 9. Ekestubben.

105.8.24.8 ≡ 9. 0. V. & Fd. — F. M.

105.8.31.8 ≡ 9. — + 1.

105.9.14.8 ≡ 9. 0. Fd.

105.9.21.8 ≡ 9. 0. Instr.

105.9.28.8 ≡ 9. 0. Fd.

❀ ❀ **B E R G E N** ❀ ❀

OVERRETSSAKFØRERNE
AXEL GJELLESTAD
 OG
NORVALD HAGEN

Alb. F. Rasmussen
Blomsterforretning

„Blomsterhuset“

Telefon 3165

L. GOLDFARB
HERREEKVIPERING

Altid stort utvalg til lave priser
 Dresser, Frakker, Regnkapper m. m. m.
 Vaagsalm. 6 — Telefon 4629
 Strandgt. 96 — Telefon 4438

Elisa Houge

Telefon 5572 — Nygaardsgate 51

Undertøi, Bluser, Kjoler, Hvitevarer

Gode kvaliteter — Lave priser

LANDLIGGERE

provianterer godt i

A. FLO'S

Kolonial, Frugt og Delikatesseforretning.
 Telefon 5807. Møllenpris.

M. SOLBERG A/S - NESTUN
 ASSORTERET LANDHANDEL

Vestlandets eneste elektriske bakeri

— Kun 1ste klasses varer —

Hansker & Strømper

— Moderne utvalg —

K. & L. Pedersen

Handelsbarakken, Strandgaten

Hans Haugland

Aut. mægler

Kg. Oscars gate 34

Specialitet: Eiendomsomsætning

Telefon Kontoret 1331, Privatb. 2877

A/s VESTLANDSKE STENHUGGERI

Kong Oscarsgate 25

Gravmonumenter — Gravrammer

Godt utvalg

Billige priser

Meddelelse fra Bergen.

Primo August aapner jeg en finere
M o d e f o r r e t n i n g
 i Kong Oscarsgt. 31 indg. fra Nygt.
 Sidste nyheter fra Paris og Wien i
Silke, Filt og Velourshatte anbefales
ANNA KRÆMER-NIELSEN

Breder Gundersen & Co.
 Kolonial en gros

Vor fortrinlige brændte
 kaffe anbefaler sig selv.

H. F. HANSENS EFT.

(Joh. Kvæstad & Holger Moss)

BOKBINDERI — PROTOKOLFABRIK

LINJERANSTALT

Telefon 0489

Vestre Torvgate 20 a

Telefon 0489